

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 564/2016
19.05.2016. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Бате Цветковића, председника већа, Драгана Аћимовића, Биљане Синановић, Зорана Таталовића и Драгише Ђорђевића, чланова већа, са саветником Врховног касационог суда Наташом Бањац, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног А.Т., због продуженог кривичног дела тешка крађа из члана 204. став 1. тачка 3. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости бранилаца окривљеног А.Т., адвоката Н.Л. и Т.З., обоје из Б., поднетом против правноснажне пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Кж1-266/16 од 25.02.2016. године, у седници већа одржаној дана 19.05.2016. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољен захтев за заштиту законитости бранилаца окривљеног А.Т., адвоката Н.Л. и Т.З., поднет против правноснажне пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Кж1-266/16 од 25.02.2016. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Крагујевцу 14К-1192/15 од 04.12.2015. године, окр. А.Т. оглашен је кривим за продужено кривично дело тешка крађа из члана 204. став 1. тачка 3. Кривичног законика (КЗ), за које дело му је утврђена казна затвора у трајању од 1-једне године и 4-четири месеца и окривљеном је узета као утврђена казна затвора у трајању од 5-пет месеци из условне осуде изречене пресудом Вишег суда у Крагујевцу К-61/13 од 25.09.2013. године, па му је изречена условна осуда, тако што му је утврђена јединствена казна затвора у трајању од 1-једне године и 8-осам месеци и истовремено одређено да се казна неће извршити ако окривљени за време од 3-три године од дана правноснажности пресуде не учини ново кривично дело. Истом пресудом, досуђен је у целости имовинскоправни захтев оштећеној Ј.М. у износу од 6.000,00 динара и оштећеној А.Ж. у износу од 20.000,00 динара, а оштећеној Ј.С. делимично је досуђен имовинскоправни захтев у износу од 25.000,00 динара, док је за вишак упућена на парнични поступак ради остваривања имовинскоправног захтева, па је окр. А.Т. обавезан да исплати оштећенима наведене износе у року од 30 дана од правноснажности пресуде под претњом принудног извршења, те је обавезан да надокнади суду трошкове кривичног поступка на име паушала у износу од 2.000,00 динара и трошкове унапред исплаћене из буџетских средстава суда на име награде и нужних издатака браниоца по службеној дужности адв. С.И. у износу од 15.750,00 динара, све у року од 30 дана од дана правноснажности пресуде под претњом извршења.

Апелациони суд у Крагујевцу, пресудом Кж1-266/16 од 25.02.2016. године, усвајањем жалбе Основног јавног тужиоца у Крагујевцу преиначио је пресуду Основног суда у Крагујевцу 14К-1192/15 од 04.12.2015. године, само у делу одлуке о кривичној санкцији тако што је окр. А.Т., због продуженог кривичног дела тешка крађа из члана 204. став 1. тачка 3. у вези са чланом 61. КЗ, за које је том пресудом оглашен кривим, осудио на казну затвора у трајању од 1-једне године, док је у непреиначеном делу првостепена пресуда остала непромењена.

Браниоци окр. А.Т., адв. Н.Л. и Т.З., поднели су захтев за заштиту законитости против правноснажне пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Кж1-266/16 од 25.02.2016. године, због повреде кривичног закона-чл.42. и 54. Кривичног законика, са предлогом да Врховни касациони суд усвоји захтев за заштиту законитости бранилаца окривљеног, укине пресуду Апелационог суда у Крагујевцу Кж1-266/16 и предмет врати на поновно суђење Апелационом суду у Крагујевцу или да преиначи наведену пресуду Апелационог суда у Крагујевцу, одбије жалбу Основног јавног тужиоца у Крагујевцу и потврди пресуду Основног суда у Крагујевцу К.1192/15.

Врховни касациони суд је одржао седницу већа у смислу одредаба члана 486. став 1. и 487. став 1. Законика о кривичном поступку (ЗКП), у којој је размотрио списе предмета, па је нашао:

Захтев за заштиту законитости бранилаца окр. А.Т. је недозвољен.

Браниоци окривљеног у захтеву за заштиту законитости истичу да је Апелациони суд у Крагујевцу донео одлуку о изрицању окривљеном безусловне казне затвора уместо мере упозорења-условне осуде изречене првостепеном пресудом, исувише рестриктивно и строго формално тумачећи одредбу члана 54. КЗ и погрешном оценом олакшавајућих и отежавајућих околности које су у смислу ове законске одредбе од значаја за одлуку о кривичној санкцији која ће се изрећи окривљеном за предметно кривично дело и при том, сасвим занемарујући индивидуализацију казне као сврху кажњавању прописане чланом 42. КЗ. С тим у вези, браниоци окривљеног указују да суд погрешно као отежавајућу околност узима тежину кривичног дела и да на страни окривљеног стоје само отежавајуће околности и то, ранија осуђиваност, али за багателно кривично дело и степен кривице односно умишљај који, међутим, анулирају побуде окривљеног који је дело извршио због економских тешкоћа и да би обезбедио голу егзистенцију за малолетно дете и своју породицу, а да однос окривљеног према учињеном делу и суду, признање дела и покајање и околност да је пронашао запослење и вратио се исправном животу, указују да казна затвора у случају окривљеног нема било какву сврху ни оправдање већ би негативно утицала на њега и живот његове породице.

Изложеним наводима захтева браниоци окривљеног указују на неправилну одлуку другостепеног суда о кривичној санкцији, односно на повреду закона у смислу одредбе члана 441. став 1. ЗКП.

Међутим, одредбом члана 485. став 4. ЗКП, која прописује разлоге због којих окривљени, односно бранилац окривљеног у границама права која у

поступку има окривљени (члан 71. тачка 5) ЗКП) могу поднети захтев за заштиту законитости против правноснажне одлуке и поступка који је претходио њеном доношењу, није предвиђена могућност подношења овог ванредног правног лека због повреде закона из члана 441. став 1. ЗКП, па је захтев бранилаца окр. А.Т. недозвољен.

Из изнетих разлога, а на основу члана 487. став 1. тачка 2) у вези са чланом 485. став 4. ЗКП, Врховни касациони суд је одлучио као у изреци овог решења.

Записничар-саветник
Наташа Бањац,с.р.

Председник већа-судија
Бата Цветковић,с.р.